

Steinindustriens Landssammenslutning
v/Ragnar Kjeserud
Postboks 5487 Majorstua
0305 Oslo

Deres ref.:

Vår ref.: 2005/459
MAB-M2 KJAR 574

Saksbeh.: Kjell-Arild Rein

Dato: 16. november 2005

■ Steinindustriens Landssammenslutning - konkurranseloven § 12 - avslag på anmodning om å vurdere lovligheten av salg av gravminner i De kirkelige fellestråd

Avgjørelse A2005 – 38

Konkurransetilsynet viser til Steinindustriens Landssammenslutnings (SIL) opprinnelige henvendelse i brev datert 1. april 2005, og til Konkurransetilsynets avgjørelse A2005-12 av 25. april 2005 hvor anmodningen om å vurdere lovligheten av salg av gravminner i De kirkelige fellestråd ble avslått. Videre viser vi til SILs klage av 2. mai 2005 på tilsynets avgjørelse, til tilsynets oversendelse av klagen i brev av 15. juli 2005, og til Moderniseringsdepartementets vedtak av 27. september 2005. Vi viser dessuten til øvrig korrespondanse og kontakt i anledning saken.

Det følger av Moderniseringsdepartementets vedtak at anmodningen fra SIL skal tas opp til ny vurdering i Konkurransetilsynet.

SIL viser i sin anmodning til at en del kirkelige fellestråd har inngått avtale med én bestemt gravminneprodusent for salg innenfor sitt regionale område. Videre fremhever SIL at ansatte i Den norske kirke og De kirkelige fellestråd står for formidling og salg av gravminner. Det fremgår av sakens dokumenter at SIL i tillegg til å henvende seg til Konkurransetilsynet også har gjort forsøk på å få Kultur- og kirkedepartementet til å gjøre noe med nevnte forhold.

For Konkurransetilsynet virker det som hovedårsaken til at de forhold som er beskrevet kan forekomme er den rolleblanding som er gjort mulig, og mangelen på klare regler eller instruksjoner overfor de personer det gjelder. Det synes for Konkurransetilsynet som mest hensiktsmessig at en løsning på problemstillingen bør søkes gjennom å foreta de nødvendige justeringer i systemet, enten det er snakk om regelendringer eller instruksjoner eller annet egnet virkemiddel.

I denne saken ville den mest nærliggende reaksjon fra Konkurransetilsynets side uansett være å sende en påpekning etter konkurranseloven § 9 første ledd bokstav e til Kultur- og kirkedepartementet. Dette anses ikke som nødvendig i og med at departementet allerede er oppmerksom på problemstillingen.

Konkurransetilsynet finner på denne bakgrunn at det ikke er grunnlag for å prioritere ressurser til ytterligere undersøkelser i saken.

Avgjørelsen kan påklages innen tre uker, jf. konkurranseloven § 12 tredje ledd. En eventuell klage stiles til Moderniseringsdepartementet, men sendes Konkurransetilsynet. Forøvrig vises til vedlagte skjema "Melding om rett til å klage over forvaltningsvedtak".

Vi gjør for øvrig oppmerksom på at foretak som mener seg rammet av en overtredelse av forbudene i konkurranseloven § 10 eller § 11 selv kan forfølge saken ved å reise sak for domstolene. Man er således ikke avhengig av at Konkurransetilsynet skal involvere seg i saken og eventuelt gripe inn for å kunne beskytte seg mot en overtredelse.

Med hilsen

Geir Pettersen (e.f.)
seksjonsjef

Kjell-Arild Rein
rådgiver

Vedlegg:
Skjema "Melding om rett til å klage over forvaltningsvedtak"